

Fællesbrev no. 21

Fra
Lisbeth & Steen Møllgaard Andersen
Moravian Church
P. O. Box 37, Sikonge,
Tabora Region, Tanzania

Sikonge, 26. maj 2009

Find mappen med fællesbrevene frem, så skal I få en opdatering om lidt forskelligt fra den nære eller lidt fjernere fortid.

Med min tilstand (fb 20) er det gået langsomt fremad, og jeg kan ting, som jeg ikke kunne i begyndelsen (såsom selv at samle min piberenser op, når den falder på gulvet). Efter få uger begyndte jeg at arbejde også på selve hospitalet, og jeg er stort set på fuld tid, om end jeg hviler ryggen hjemme en halv times tid i forbindelse med min formiddags-te. Ofte er jeg eneste læge i klinikken / ambulatoriet, og jeg kan ikke få mig selv til at sige, at nu er jeg træt og går hjem, når der stadig er masser, der venter på at ses, inklusive børn med feber.

Sidst i april var jeg til kontrol i Nairobi, godt 3 måneder efter operationen. Jeg rejste alene og med almindelige fly, via Dar es Salaam. Det var en overraskelse (og skuffelse?) at min ryg ikke fik detektorerne i lufthavnene til at bippe vildt. Lisbeth kørte mig til Tabora dagen inden afrejsen, lige så stille på den bumlede vej, mens jeg lå på bagsædet.

Lægerne virkede nogenlunde tilfredse, og neurokirurgen var især optaget af mit fine tynde ar på ryggen (!)

Jeg er så langt fra smertefri, men heldigvis har jeg ikke ondt om natten eller når jeg hviler i min liggestol. Derudover har jeg fortsat føleforstyrrelser (paræstesier) i den højre fod samt noget styringsbesvær i dette ben (ingen af delene var der før operationen). Min kære kone synes, jeg går som Tummelumsen, men det er trods alt bedre end som Quasimodo, som det jo kunne være blevet til, endsige slet ikke at gå.

Det er især smerterne og en generende tyngde over lænden, der besværer mig. Muligvis skyldes en hel del af det dårlig holdning og lignende, og det er blevet besluttet, at jeg skal en tur til Danmark for at have fysioterapi. Det bliver her i juni, og imens holder Lisbeth så skansen herude.

Jeg kom ikke til at æde min hat (fb 19) og faktisk har jeg hele 3 nu. Forholdene her på stedet kunne ikke leve op til mindstekravene, og de øverste myndigheder sagde nej til et universitet i Sikonge. Det medicinske fakultet er helt skrinlagt, mens et undervisningsfakultet ifølge kirken skal etableres i Tabora. Vi får se.

Græsset gror imens mandshøjt på den forladte secondary school, om end det fine skilt stadig står nede i rundkørslen og viser vej til Universitetet. Det forlyder, at der nu i stedet skal være sygeplejeskole, en gammel kæphest af biskoppens. Regeringen har en bestemmelse om, at sygeplejeskoler ikke kan indrettes i eksisterende bygninger, men kun kan godkendes i nybyggeri, og standard arkitekttegninger skal følges. Biskoppen har givet besked til hospitalets ledelse om at man skal forberede sygeplejeskolen i de gamle secondary school bygninger. Igen: Vi får se.

Den unge indbrudstyv (fb 15 og 17) kunne desværre ikke passe sin læreplads, selv om han var nået ret langt, og selv om der blev gjort mange behjertede forsøg på at få ham tilbage, hver gang han forsømte.

En dag kom hans far for at bede om hjælp, nærmere bestemt for at erstatte den mad, som sønnen havde stjålet fra ham derhjemme. Det var svært ikke at trække på smilebåndet, da jeg høfligt afslog, for tidligere var rollerne jo lige præcis byttet om. Smidt ud hjemmefra drog den unge mand nordpå for at besøge en søster, brød ind hos en udenlandsk læge, blev taget, dømt, og afsoner nu en flerårig dom i Tabora.

Ærgerligt! Men der er ikke noget at fortryde for vores vedkommende. Det kunne der derimod nok have været, hvis han ikke havde fået en ærlig chance for at komme på ret køl.

Da koordinatoren for spedalskhed kunne få det arrangeret, og min ryg formodedes at kunne holde til det, kom vi endelig her i maj ud på det første besøg i området (fb 20). Turen gik til Mole 40 km herfra, nærmere bestemt Usanganya, hvorfra der er kommet flere ny patienter de seneste år.

Nu ville tilfældet imidlertid, at den stedlige embedsmand netop dagen før var taget af korruptionspolitiet; i øvrigt meget muligt på falsk anklage, men i hvert fald havde man lagt en fælde for ham. Hans assistent var taget med til Sikonge for at bistå ham, og folk var ikke mødt frem som det ellers var arrangeret. Men så traf det sig så heldigt, at netop den dag var tobaksavlere fra hele området forsamlet i Usanganya for at veje høsten i den store hal, og vi fik det ordnet, så de ville give noget af deres tid for at lytte til os. (Jovist er der også positive virkninger af tobak!)

Vi havde omkring 50 lydhøre deltagere i alderen 16 til 70, som nu kan genkende mange af tegnene på spedalskhed og som kan råde folk til at komme hurtigt til undersøgelse, når der er mistanke. Tilmed var sygeplejersken på den lokale klinik også meget interesseret, så hun lånte noter og billeder og vil gentage seancen næste gang, der er en større skare forsamlet.

Den seneste måneds tid har vi haft en hel del besøg, blandt andet af danskere som har været missionærkolleger med os her på stedet. Nogle kom fra Danmark, andre fra det sydlige Tanzania, og de kom for at deltage i bibelskolen Lusangi's 50 års jubilæum eller i kirkens synode, som denne gang blev holdt på værkstedet, vores nabo mod øst. Sidste hold besøgende var en ung dansk familie, der i år er begyndt som missionærer i Kigoma ved Tanganyikasøen. De kom for at hente solcellepaneler, som BDM havde i overskud i Sikonge, og med tre små piger på 1, 3 og 5 år var her liv i kludene.

Det var dejligt at møde såvel ny som gammelkendte ansigter, og vi nød de mange gode samtaler, der blev lejlighed til.

Jubilæet var vi også selv inviteret med til, derimod ikke synoden. Ved sidstnævnte blev der valgt en ny formand, idet den hidtidige fratrådte halvdelen af sin dobbeltrolle og nu blot fortsætter som biskop. Det skal blive spændende at se, om den nye formand kan indfri forventningerne om forandringer og forbedringer i kirken.

Siden januar har vi fået en overdådighed af breve, sms'er og opringninger, og vi er endnu en gang blevet mindet om den store rigdom vi ejer i familie og venner.

Med tak for omsorg, forbøn og støtte til arbejdet sender vi jer alle en stor og

Hjertelig hilsen,

Steen og Lisbeth

Dette brev er udsendt af Spedalskhedsmissionen, Skibroen 6, 2 – postboks 13, 6200 Aabenraa. Udsendelsen af Lisbeth & Steen Møllgaard Andersen er sket i samarbejde mellem Spedalskhedsmissionen og Brødremenighedens Danske Mission. Gaver til dette arbejde kan sendes til Spedalskhedsmissionens bankkonto reg.no. 4610 konto 3197904941 eller til BDMs bankkonto: 9743 - 4672 131928